

Burton in O'Donnell sta nominirana

Za councilmane nominirani: Travnikar, Pucel, Novak, Kovačič in Vehovec

Nekaj, kar se redko zgodi v kakem mestu, se je včeraj zgodilo v Clevelandu. Mesto, ki je normalno demokratsko, je nominiralo dva republikanska kandidata za župana namreč sedanjega župana Harold H. Burtona in John E. O'Donnella. Ta dva bosta zdaj tekmovala pri volitvah 7. novembra za župana.

Burton je dobil 99,851 glasov, O'Donnell pa 46,517 glasov. William C. Dixon, demokratski kandidat je dobil 35,375 glasov, Adam J. Damm, drugi demokratski kandidat je dobil 9,847 glasov in komunistka Yetta Land je dobila 3,228 glasov. Torej se vidi, da je dobil Burton skoro 5,000 glasov več kot vsi drugi kandidati skupaj.

Vendar pa Burton še ni gotov svoje zmage jeseni, ker bodo proti njemu nezadovoljni republikanci in morda tudi vsi demokrati, ki bodo pač morali nekoga voliti, ker ne bodo imeli svojega kandidata. Oni republikanci, ki niso zadovoljni z George Benderjem, ki je okrajni vodja republikancev, so se sinoči izjavili, da so si gotovi zmage jeseni.

Millerjeva grupa demokratov dolgi Gongwerja, da je podpiral Damma samo zato, da bi Dixon ne zmagal. Nekaj demokratov je bilo že zdaj za O'Donnella radi spora v stranki. Večina demokratskih councilmanov bo pa jeseni volila za Burtona, kot se sliši. Kar je dobil Dixon glasov, se jih pripisuje naporu Ray T. Millerja, ki je podpiral Dixona in vodil njegovo kampanjo.

Izmed sedanjih councilmanov so bili poraženi samo trije, namreč John Sulzmann v 21. vardi, Leroy Bundy v 17. vardi in Vincent Hefferman v 15. vardi.

Izmed slovenskih councilmanov so bili vsi nominirani, namreč George Travnikar v 2. vardi, Edward Pucel v 10, John Novak v 23, Anton Vehovec v 32, in Hrvat Emil Crown v 31. vardi. Poleg teh je bil imenovan pa še en Slovenec in sicer Edward Kovačič v 23. vardi, ki bo tekmoval z John Novakom 7. novembra za izvolitev.

Kar se tiče slovenskih vard in županskih kandidatov, je izpadla nominacija natančno tako, kot je bilo poročano v našem listu v ponedeljek. Edino v 32. vardi smo navedli za nominacijo Ann Dorrington, ki je prišla na tretje mesto.

Kar se tiče županskih kandidatov v slovenskih vardah, je dobil Dixon v 10. vardi 1,517 glasov, Burton 1,118, Damm 165, O'Donnell 477, Land pa 68 glasov.

V 23. vardi je dobil Burton 2,019 glasov, Dixon 1,878, Damm 951, O'Donnell 829 in Land 185 glasov.

V 28. vardi je dobil Burton 2,275 glasov, Dixon 1,457, O'Donnell 1,293, Damm 427 in Land 79 glasov.

V 32. vardi je dobil Burton 4,689 glasov, O'Donnell 2,188, Dixon 1,954, Damm 917 in Land 242 glasov.

Volitve councilmanov v posameznih vardah so izpadle sledeče. Prinašamo samo zmagovalce v primarnih volitvah, ki bodo tekmovali 7. novembra za izvolitev, v slovenskih vardah pa prinašamo vse kandidate.

1. VARD	2,568	Gleason	21. VARD	1,755
Krewson	2,568	Karpinski	22. VARD	1,684
Stapleton	1,590	Young	23. VARD	2,123
2. VARD	2,408	Colonel	24. VARD	1,703
Travnikar	2,408	Novak	25. VARD	1,728
3. VARD	2,853	Kovacic	26. VARD	1,554
McElroy, Jr.	2,853	Grill	27. VARD	1,746
O'Donnell	720	Butala	28. VARD	1,022
4. VARD	1,493	Kennick	29. VARD	2,352
Walker	1,493	Leustig	30. VARD	1,419
Stein	867	Margetich	31. VARD	1,258
5. VARD	1,363	Marshall	32. VARD	1,938
Brooks	1,363	Cook	33. VARD	1,901
Waldenmaier	1,214	Jaffe		1,429
6. VARD	2,297	Kohen		1,197
Reed	2,297	Taylor		1,046
Evans	796	Hagermeister		1,063
7. VARD	1,493	Victor Cohen		676
Washko	1,493	William Iser		295
Betley	1,461	Kriegler		225
8. VARD	2,152	Lucak, Jr.		74
McCafferty	1,052	McFarland		1,938
9. VARD	4,183	McCarthy		1,901
Dunn	1,008	Traven		1,429
10. VARD		Sabovik		1,046
Edward L. Pucel	4,024	Campbell		676
11. VARD	1,693	Goboyz		295
Parker		Mudri		225
Davis		Hudec		74
12. VARD		Weiss		1,938
Herman H. Finkle		Crown		1,901
Oscar Rucker		McDonough		1,429
13. VARD	2,473	Arezone		1,046
Dolejs	2,473	Vehovec		676
Vanik	2,020	Dorrington		295
14. VARD	2,067	Ruhlmann		225
J. M. Lewandowski	2,067	Reid		74
E. P. Lewandowski	1,115	Poznik		1,938
15. VARD	2,274	McGroarty		1,901
Rogers	1,578	Lokar		1,429
Probeck	1,080	Soeder		1,046
Hefferman	994	Cavlovic		676
Klementowicz	635	Sheahan		295
16. VARD	2,086	Gunning		74
Relic	1,585	Kolb		1,938
17. VARD	2,731			1,901
Walker	1,394			1,429
18. VARD				1,046
Septimus E. Craig				676
Harold T. Gassaway				295
19. VARD	4,451			225
DeMaiores	693			74
Minadeo				1,938
20. VARD	3,142			1,901
Zingler	1,389			1,429
Dowling				1,046

KATERI BO PRIHODNI CLEVELANDSKI ŽUPAN?

Harold H. Burton

John E. O'Donnell

Anglija in Francija bosta priznali češko vlado in ji dovolili zbrati armado proti Nemcem

London, 2. okt. — V mali hiši v Londonu je skupina rodoljubnih Čehov, ki delajo načrte za zopetno ustanovitev češke republike, kot je bila ustvarjena v Versaillu po svetovni vojni, in razdejana v Monakovem. Na čelu tega gibanja je dr. Edvard Beneš, bivši predsednik češke republike.

Ta skupina odločnih mož upa, da bosta Anglija in Francija kmalu uradno priznali čehoslovaško vlado, čeprav v tujini in dovolili zbrati čehoslovaško armado, da se jo postavi na zapadno fronto ob strani zaveznikov, toda kot samostojno edinic.

Topogledna pogajanja se vrše že od pričetka sedanje vojne. Če bi trdijo, da lahko postavijo dve polni diviziji na bojno polje v teku dveh mesecev. Vse je tudi pripravljeno za vstajo naroda na Češkem in Slovaškem. Čakajo samo na pravi trenutek.

V Angliji je 7,000 Čehov. Več ko 1,000 jih je na potu v Francijo iz Poljske, kjer so se borili proti Nemcem. Tem se bodo pridružili tisoči iz Bolgarije, Romunije in Jugoslavije. Nad 700 treniranih pilotov je v Franciji. Vsi ti čakajo, da se organizira češka armada in da se jih pošlje nad Nemce.

205 LOKALNIH TOVAREN ZA VOJNA NAROČILA

Cleveland, O. — Vojni oddelek Zed. držav je določil 846 tovarnen za izdelavo vojnega materiala v slučaju vojne. Izmed teh jih je 205 v Clevelandu. Imena tovarnen in predmete, kaj bo vsaka teh tovarnen izdelovala, so še tajna. Cleveland in Detroit sta na petem mestu izmed vseh mest v Zed. državah, ki so določena za izdelavo vojnega materiala. Sa-

mo državi New York in Pennsylvania imata več tovarnen, ki bodo izdelovale vojni material kot država Ohio. Da ima vlada to že vse vnaprej pripravljeno in določeno, je vzrok ta, ker v zadnji svetovni vojni niso bile Zed. države pripravljene in je vsled tega preteklo več kot osem mesecev, predno so mogle ameriške tovarne izdelati kaj vojnega materiala.

Vrnitev iz domovine

Včeraj so se srečno vrnili iz stare domovine Mr. in Mrs. Joe Ostrouska z družino. Prišli so iz Baccia, Italija. Kdor hoče kaj zvedeti od tistega kraja, naj se zgleda na njih domu, 6406 Superior Ave. Potovali so s posredovanjem firme August Kollander.

Seja čitalnice

Danes zvečer ob 7:30 se vrši seja Slovenske narodne čitalnice v SND na St. Clair Ave. Seja je važna in se prosí članstvo, da se v polnem številu udeleži.

Važna seja

Danes zvečer ob sedmih se vrši izredna seja direktorija Društvenega doma na Recher Ave.

EVROPSKE ZDRUŽENE DRŽAVE — EDINA REŠITEV

Princeton, N. J. — Nemški novinar dr. Thomas Mann pravi, da bi bila edina rešitev za Evropo, če se ustvari tam federacija držav po zgledu Zed. držav. Evropa mora slediti zgledu Zed. držav, ali pa umreti, je rekel dr. Mann. Sedanja vojna ne bo brez uspeha, če se bo iz razvalin

ustvarila taka federacija. Dr. Mann je nadalje izjavil, da je prepričan o končni zmagi zaveznikov, ker bo v Nemčiji zavrelo, kakor hitro doživi Nemčija prvi resen poraz. Pravi tudi, da Ameriki ni potreba iti v vojno, toda naj bi prodajala orožje zaveznikom in jim dala ekonomsko podporo.

ZED. DRŽAVE BODO SEDELE PRI POGAJANJH

Rim, 3. okt. — Danes zvečer se je doznalo iz dobro poučenih virov, da bo sklical premier Mussolini konferenco sedmih držav, da se razgovore glede sporazuma med vojskujočimi državami. Zavezniki so se sicer izjavili, da se ne bodo pogajali, dokler ni postavljena Poljska nazaj, toda Mussolini je baje dobil naročilo od Hitlerja, naj vseeno začne z mirovnimi pogajanjmi.

Na konferenco bodo povabljene sledeče države: Zed. države, Italija, Nemčija, Rusija, Anglija, Francija in Turčija. Zed. države se bo povabilo zato, da se bo s tem privabilo Anglijo in Francijo. Turčijo se bo pa povabilo radi njene velike važnosti na Balkanu in Sredozemskem morju.

Nov grob

Nagroma je preminula Helena Predovič roj. Bratnik v starosti 58 let, rodom Hrvatica. V Ameriki je bivala nad 30 let. Bila je članica društva Zrinjski Frankopan št. 403 HBZ. Poleg žalujočega soproga Petra zapušta sinove: Peter, Daniel, Marko, John, Emil, Dick in tri hčere: Ana por. Korokorič, Mary in Martha, brata v Colorado in dve sestrji v stari domovini. Pogreb se bo vršil v petek jutraj ob 8:30 iz hiše žalosti, 3983 E. 86th St. v cerkev sv. Nikolaja na E. 36th St. pod vodstvom Louis Ferfolia. Globoko sožalje prizadeti družini, pokojni pa naj bo ohranjen blag spomin.

Oče in hči zadušena

Včeraj popoldne je policija udrila v stanovanje družine Kolenc, na 689 E. 160th St. in našla tam stanovanje polno plina, ki je uhaljal iz peči v kuhinji. V stanovanju so našli zadušenega od plina Antona Kolenca, star 50 let in njegovo hčerko Rose Marie, staro 9 let. Kakor sodi policija, je Kolenc prižgal peč v nedeljo večer, ko je bilo nekoliko hladno. Peč nima dimnika in tako je uhaljal plin po stanovanju ter povzročil žalostno smrt očeta in hčere. Trupli ima v oskrbi za pogreb pogrebni zavod Jos. Zelle in sinovi, ki bo sporočal kaj več o tem v jutrišnji izdaji.

Iz bolnišnice

Mary Zdešar se nahaja sedaj doma in jo prijateljice lahko obiščejo na 20601 Arbor Ave., Euclid, O. Prav lepo se zahvaljuje za obiske v bolnišnici.

Seja in predavanje

Članice podružnice št. 50 SZZ ste vljudno vabljene, da se udeležite nocojsnje seje v navadnih prostorih. Po seji bo govorila gđc. Mary Maršič o stari domovini.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Mary Simenc. Soročniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Anglija sprejemljiva za mir, toda se ne boji nobenih groženj

Chamberlain bo natančno študiral mirovne ponudbe

London, 3. okt. — Premier Neville Chamberlain je danes govoril v zbornici poslancev, da rusko-nemške grožnje ne bodo nikoli spremenile namena zaveznikov, da strejo hitlerizem, toda če se bo ponudilo mirovne pogoje, jih bodo zavezniki radevolje vzeli v pretres.

"Odgovornost za vojno leži na onih, ki so se odločili za napadalno vojno, kar ogroža mir v Evropi," je poudarjal Chamberlain.

Lloyd George, premier v času svetovne vojne, je rekel, da se pričakuje dalekosežnih mirovnih ponudb in da jih mora vlada skrbno preštudirati v tajnem zaslanju zbornice in če mogoče v navzočnosti zastopnika Zed. države.

Chamberlain je nato odgovoril, da je prezgodaj govoriti o tem, ker se še ne ve, kaj bo Hitler predlagal. "Prav lahko je mogoče, da bo Hitler kaj takega predlagal, česar nobena vlada, ki ima spoštovanje do same sebe, ne more sprejeti."

Chamberlain je tudi poudarjal, da še vedno stoji na stališču, da se Hitlerjevimi obljubami ne more zaupati in da se bodo zavezniki pogajali direktno z nemškim narodom ter s tem namignil, naj se Hitlerja odstrani od vlade.

Na rusko-nemško zvezo je odgovor Anglije edino ta, da se mobilizira vse vire in sile angleškega imperija za nadaljevanje vojne, od česar Anglije in Francije ne odvrne nobena grožnja.

Druga baltiška država je bila "povabljena" v Moskvo, da se podvrže zahtevam Sovjetije

Copenhagen, 2. okt. — Pred par dnevi je bila baltiška država Estonia prisiljena sprejeti "protektorat" Rusije in že je začela usoda njeno sosedo Latvijo, ki mora takoj poslati delegacijo v Moskvo, da se pogovore. Rusija bo zahtevala latviški pristanišči Windau in Libau za rusko izvozno trgovino in pa pristanišče Libau, kjer bo ena ali več ruskih bojnih ladij stalno zasidranih.

Stalin ne bo ravno zahteval od Latvije, da temu ugodí, toda kot prijazen namigljaj bo služilo dvajset divizij ruskih čet, ki jih je poslal Stalin na latviško mejo.

Libau je bilo pred svetovno vojno važno rusko pristanišče, ki ima železniško zvezo z centralno Rusijo in Ukraino. Pristanišče Windau je sicer manjše, pa ima to prednost, da pozimi malokdaj zamrzne.

Latvijski minister za zunanje zadeve je že odpotoval v Moskvo in to na željo vladnega kabineta, ki upa mirnim potom ustreči želji visokega gospoda v Moskvi, ki hoče postati "pokrovitelj" vseh malih držav.

Nemčija svari Zed. države, naj se njih ladje oprezno gibljejo v angleških in francoskih vodah

Washington, D. C. — Nemška vlada je posvarila trgovske ladje Zed. držav proti sumljivemu vedenju v francoskih in angleških vodah. To svarilo je sprejel državni oddelek vlade prav takrat, ko je državni tajnik Hull apeliral na ameriške državljane, ki so še vedno v Evropi, naj se kakor hitro mogoče vrnejo domov in sicer na ameriških ladjah, ker

da je sedanji način vojne postal nevaren potovanju na ladjah vojskujočih držav.

Nemška svarilo vsebuje nasvet ameriškim trgovskim ladjam, naj ne menjajo svoje poti in naj ne rabijo radia, kadar zagledajo nemško bojno ladjo, niti naj ne vozijo sem in tje, naj ne zakrivajo luči ter da naj se na povelje takoj ustavijo.

Pogreb Biličiča

Pogreb Adama Biličiča se vrši iz pogrebne kapele A. Grdina in Sinovi v četrtek jutraj ob 8:30 v cerkev sv. Pavla na 40. cesti.

Važna seja

Danes ob 7:30 se vrši važna seja staršev Škrjančkov v Društvenem domu na Recher Ave. Starši so prošeni, da se vsi udeležijo.

LEPA STAROST

Chardon, O. — Mrs. Susan Basquin je včeraj pri najboljšem zdravju praznovala svoj 94. rojstni dan.

Miss Murn dospela

Včeraj se je vrnila iz Jugoslavije Miss Vera Murn. Vesela je in srečna, da je zopet v Ameriki. Ve mnogo zanimivega povedati. Vse potrebno za potovanje je preskrbela potniška firma Steve F. Pirna Co.

ŽENSKE V RUSKI VOJSKI

Brest-Litovsk. — V ruski rdeči armadi, ki je bila poslana na Poljsko, so tudi ženske. Te so večinoma avijatičarke ali pa šoferke. Nosijo dvojne vrste uniform, eno tako kot sicer vojaki, druga je pa s krilom. Avijatičarke vodijo napadalna letala prav tako spretno kot moški. Ravno tako so zanesljive šoferke. Sicer vlada v ruski armadi popolna enakost in ni nobene razlike med stanom, ali da bi imel kdo kako prednost, vendar se enostavno razume, da so ženski kori v okupiranem poljskem ozemlju vzbujali večjo pozornost kot moški.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, po leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscriptions, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 281, Wed., Oct. 4, 1939

Ciganska poroka

Za plotom sta se vzela po rokovnjaških običajih in paragrafi — "vzem" jo na kvatre — komunizem in nacizem. Nista se vzela iz ljubezni, samo pohlep po lepi doti in bogati bali ju je spravil skupaj.

S poroko se jima je tako mudilo, da si nista niti utegnili obljubiti večne zvestobe. Pri vsem tem pa vendar nista hoteli sklepati tega "srečnega zakona" brez priče. Hotela sta, da bo zakon veljaven tudi pred svetom in sta zato povabila za pričo — fašizem.

Poročno pirovanje se je vršilo na Poljskem in mesto vina sta si točila potoke poljske krvi. Vesele poskočnice so jima godle strojnice in bojna letala.

Bilo srečno... Za koliko časa?

Ameriški komunisti, ki niso bili povabljeni na ženitovanje, se še danes iz sebe. Kar ne morejo se znajti. Še ni dolgo, kar so pošiljali v pekel Chamberlaina radi pakta v Monakovem, kjer je Chamberlain žrtvoval Češko radi ljubega miru.

"Chamberlain je izdal demokracijo!" so takrat vpili komunisti in točili potoke solz nad ubogim češkim narodom. Chamberlain se je uklonil nemškemu trinogu, so rekli.

Naenkrat je pa zaigral Stalin svojim milim sodrugom tako polko, da jim je vzelo sapo, ko so morali hote ali nehoti sesti z nacisti za isto mizo. Komunisti in naciji, največji politični sovražniki so se objeli.

Seve, zdaj je bilo treba pa zabrenkati na druge strune, da bodo citre pele v lepih akordih. Zdaj so komunisti naenkrat videli svet v drugi barvi in v njih očeh je postal Chamberlain, ki je lani "izdal demokracijo" v Monakovem, izdajalec druge vrste, ker si je vzel za nalogo, da se bo boril do samega konca toliko časa, da bo strt hitlerizem, ljubljencek komunizma.

Ravno isti komunisti, ki so lani preklinjali Angleže radi tega, ker se niso hoteli boriti proti hitlerizmu, jih preklinjajo danes radi tega, ker se hočejo boriti proti njemu.

Naenkrat so se spomnili komunisti, da vodijo Angleži imperialistično vojno proti Nemčiji. Imperialistična vojna je zato, ker Angleži izjavljajo, da ne bodo odnehali, dokler ne bo dvignjena Poljska iz blata, kamor sta jo potlačila brata komunizem in fašizem. Seveda, vsaka vojna proti Nemčiji, je vojna tudi proti Rusiji, torej imperialistična vojna.

Zakon ne bo imel sreče, ker je bil sklenjen za plotom. Ne bo dolgo, ko bo prišlo do razporeke. Hitler se bo takrat spomnil, da tudi v politiki velja pravilo: nikdar se ne zveži z močnejšim, da bi napadal druge, ker boš končno sam padel v njegovo past.

S prijateljstvom ali bojznijo?

Machiavelli je dvignil v enem svojih del vprašanje: ali naj si vladar pridobi naklonjenost svojih podložnikov s prijateljstvom ali bojznijo. Če vlada na principu prijateljstva, potem je odvisna naklonjenost njegovih podložnikov na njih prosti volji. Če jim pa vlije v njih srca bojazen do njegove močne roke, potem zavisi njih zvestoba samo od njegove volje. Torej v prvem slučaju je dano podložnikom na prosto voljo, če hočejo svojega vladarja ljubiti ali ne, v drugem slučaju jih pa vladar k temu prisili, ker se ga pač boje.

Enega izmed teh dveh principov si je izbral tudi Hitler za podlago svojega vladanja. Kakor je prisilil k pokorščini Nemce, potem Avstrijce, Čehe, Slovake in sedaj Poljake s tem, da jim je vliil v njih srca strah pred silo, tako in na istem principu je obdržal več držav in državic do nevtralnosti z silo.

Nasprotno sta si pa Anglija in Francija skušala pridobiti zavezništvo s prijateljstvom. Pokazala sta jim, da je njih svoboda in neodvisnost odvisna samo od tega, če branijo svoje meje pred močnejšim sosedom, ki jim grozi vzeti še tisto malo, kar imajo.

To, te nevtralne države tudi v polni meri razumejo in se ne bodo čutile varne, dokler bo obstojal hitlerizem, ki si hoče podjarmiti svet z strahovladom in nasilstvom.

Zato pa tudi sleherni goji željo, da bi bila končno Nemčija premagana. Glasno si pa ne upajo tega misliti, vsaj bližnji sosed Nemčije ne. Ne bomo se motili, če bomo rekli, da i sam Stalin upa in želi, da končno prepade tudi Nemčija. Zaenkrat ima to iskreno željo zaprto še globoko v srcu, ker ve, da bo trenutno več dobil kot Hitlerjev zaveznik kot njegov sovražnik ali če bi bil nevtralen.

Zato je gotovo, da Hitler nima nobenega pravega prijatelja, toda s terorizmom jih prisili, da hlinijo prijateljstvo.

Tudi Italija je nevtralna bolj iz bojznosti pred Anglijo in Francijo na eni strani in pred Hitlerjem na drugi. Kakor se Mussolini gane bo tepen. Zdaj je morda spoznal, kam ga je spravilo njegovo prijateljstvo s Hitlerjem, pa naj je že bilo odkritosrečno ali ne.

Vse zveze, ki se ustvarjajo v Evropi so podpisane z vodo. Samo pihniti je treba, pa se ne pozna niti ena črka več. To so zveze, ki se ne ustvarjajo s prijateljstvom, ampak z bojznijo in take ne bodo držale dolgo.

BESEDA IZ NARODA**Ob petletnici Mladinskih pevskih zborov in koncert**

Šest reči je, ki jih Gospod sovrži, a najbolj sovrži onega, ki med brati razprtije trosi. (Knjižga pregovorov). Tekom petih let, obstoja Mladinskih pevskih zborov, se je vsakdo lahko prepričal, da so Mladinski zbori stopali strogo po načrtani poti. Po narodni poti, na kateri so zrl pred sabo en in edini cilj in ta je:

Vodstvo in odbori in starši teh Mladinskih pevskih zborov, so verno spremljali, tekem petih let, nadebudni naraščaj, po narodni poti, ne glede na žrtve, ne glede na ovire in ne glede na kamenje, ki se je trkljalo na to pot. Pogledali so, od kod to klemenje, si zapomnili, stopili preko njega, a nazaj ga niso vrgli nikoli. Kajti dobro so se zavedali svoje naloge. Predobro so se zavedali, da bo vedno škoduje narodu, če se bojujejo bratje. Vedno so želeli le sloge. Ni jim manjkalo poguma, da se bore, če potrebno, za to narodno svetinjo, za naraščaj. A kjer jim tudi ni manjkalo razsodnosti, so molčali in delali. Nikoli niso trosili razprtije med brati.

Vodstvo, odbori in starši, niso nikoli izvajali preziranja. Naj bo otrok, staršev takih ali takih. Naj imajo starši prepričanje tako ali tako. Naj so bogati ali revni. Pridi sin in hčerka v naše vrste, saj si otrok slovenske matere, ter se navzaj slovenske besede in slovenske melodije, ki je zapisana za vse, brez razlike. To je bilo geslo tem skupinam.

Govori sedaj, kdor misli, da smo narodno grešili. Naraščaj je, po vspodbudi staršev in odborov, zvesto sledil vodstvu, se ga tekem petih let, v narodni bratški ljubezni oklepal, kot ovčice svojega pastirja, ter pri tem črpal narodne zaklade, da jih ohrani ko že nas ne bo. Govori sedaj, kdor misli, da je to kak greh? Ali celo narodni greh. Šepetanje ne velja. Naj se jasna beseda zgleda!

Stotine nerazvitih narodnih cvetov, je črpalo rast pri teh ustanovah, da se enkrat razvije v bujno cvetje, ki bo krasilo polje narodno. Stotine staršev se je trudilo, da se ohrani beseda in pesem materinska. Nešteto članov odbora in reprezentantov, je izgubljalo čas in denar, žrtvovalo večer za večerom, za obstoj teh ustanov, kjer se razvija to narodno popje. Stotine prijateljev in zavednih Slovencev, je spremenjalo, ta "narodov up in nado" na pohodu k cilju.

In da je vse to ironija? Da je vse to nepotrebno? Govori sedaj, kdor misli, da je bilo to nepotrebno. Govori glasno, šepetanje ne velja! Govori, kdor misli, da smo celih pet let mlátili prazno slamo. Govori in pokaži ga, kdo je oni, ki je vse te mnogobrojne vrste začaral, da delajo za prazno in nepotrebno stvar, samo zato, da se eden preživi s tem. Govori glasno, šepetanje ne velja!

Govori oni, ki mu je vsak red in disciplina pretežka, če se je še kje na svetu doseglo kaj brez reda? Pogledj v nebeško vsemirje in videl boš, kako se planeti vrte eden okoli drugega, po strogem naravnem zakonu. Sicer bi, če bi ne bilo reda, trkali eden v drugega, da bi še bolj grmelo na naši obli, kot grmi sedaj.

Pojdi na kolodvor in opazuj, kaj bi bilo z vlakci, če ne bi bilo reda. Pojdi v šolo in opazuj, kakšen bi bil pouk, če ne bi bilo reda. A tu, kot da je trud vodstva, za boljši uspeh, nepotreben, ter obsojanja vreden.

Tako šepetanje je, v vprašanji napolnilo, tekem teh let, moje dušo.

A poleg tega imam zavest, da smo vršili tekem petih let, tako Vi člani odborov, kakor starši, veliko, lepo in koristno narodno

SEDAJ PA NEKOLIKO O KONCERTU

V nedeljo 8. oktobra bodo Mladinski pevski zbori, proslavili petletni obstoj z koncertom. Tekom teh let so zbori izvajali različne programe, v katerih so bile povečini vpletene, klasične pesmi. Izvajali so ti zbori, spevoigre, igre, božičnice, Miklavževe večere. V počast materinskim dnevom, oziroma materam, je bilo le par manjših primerov. Ne, da se ni na to mislilo, ovire so bile v tem, ker je materinski dan pozno v sezoni, ki vsakega bolj vleče v prosto naravo, kakor v dvorano.

Da se materam vsaj nekoliko oddolžimo, so zastopniki in odbori, ukrenili, da se posvetijo petletnici Mladinskih pevskih zborov, v počast materam. Saj so pa tudi matere one, ki resnično podpirajo tri vogale, te ustanove.

Naša Slovenska mati je skromna, a trdna in nepremagljiva narodnjakinja. Tudi program koncerta, bo skromen. Ves povezan v venec, ki so ga spletale naše matere, babice in prababice. V pretežni večini bo zastopana narodna pesem. Tista pesem, ki je izšla iz naroda, naših mater in očetov.

Izbral sem različne narodne pesmi. Ene sem uvrstil v program, radi lepega in bogatega napeva. Ene, radi pomembnega besedila. In zopet druge, iz raznih razlogov. Uvrstil sem v program, pesmi ki so bile zapisane v različnih krajih, naše stare domovine. Tako sem vzel dve, zelo pomembni, ki jih je zapisal profesor Bajuk, v Begunjah. Zapel mu jih je, posestnik Matija Rožanec, po domače, Klemen, roj. l. 1827 v Begunjah pri Cerknici, umrl l. 1910, star 83 l. Mož ni imel prilike, da bi hodil v šolo in ni znal ne brati ne pisati. A imel je dober spomin, da je znal na pamet 10,000 (deset tisoč) verzov, najmanj rečeno.

Ene je pripravljena pesem: "Kesanje." Ki začenja:

Kak bilo je veselo, ko dnarce sem imel.
Vse k meni je hitelo, ko v družbo sem prišel.
Al' zdaj, al' zdaj, ko vse je preč, nobeden ne pozna me več.
etc.

Druga je zelo lepa v melodiji in tudi v besedah: "Lovska."

Prebivam na višavi, samoti al' puščavi.
Le to me veseli, da nikoli mi dolgčas ni.
etc.

To pesem je pok. Matija Rožanec slišal v mladosti, v Hrenovi gostilni v Begunjah.

Pel jo je tedanjí župnik Rakitski, ki je prišel iz Rakitne dol med ljudi. Pesmi je Bajuk zapisal v dialektu, kakršen je tam, a da ne bi otroke preveč motilo, sem jih zapisal v slovnicu.

Tudi iz Menišije sem jih uvrstil par.

Uvrstil sem v program tudi nekaj zdravic, vedoč da zdravice opevajo le "rujno vijece," a, da se ohrani tudi ta del narodnega zaklada, sem meneč, da to ne bo škodilo mladi duši, pač pa jim bo, v poznejšem življenju v veselem razpoloženju, privrelo iz duše, kot lep spomin na matere, očete in na nas.

Na veselo svidenje na koncertu!

Z narodnim pozdravom:

Louis Seme.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Za pouk in izobrazbo

Piše
LOVRENC
SHADOLNIK

Svetujem in zagotavljam vas, da boste imeli priložnost povzeti iz sledečih dopisov marsikaj, kar boste sami lahko porabili pri vzgoji svojih otrok. Tu boste dobili koristen pouk za matere in dobre nasvete za očete, kateri ne vedo kaj storiti, ker sin ali hči ne delata po volji svojih staršev.

Če vas mogoče tarejo skrbi, ker sin ali hči ne dela, upam, da vam bodo sledeči dopisi pokazali v različnih slučajih, kako je mogoče pomagati mladim slovenskim fantom in dekletom, ki vandrajo po ulicah iskajoč si dela.

Skušal bom tudi tem mladim dati dober poduk in nasvete in upam, da če jih bodo upoštevali, se jim bo posrečilo dobiti tako delo, za katerega bodo najbolj zmožni in s katerim bodo tudi zadovoljni ter bodo tako lahko pomagali samim sebi in svojim staršem.

Nasveti, ki vam jih bom tukaj v tem in še nadaljnjih dopisih podal, so po večini iz moje lastne izkušnje iz vsakdanjega življenja in iz izkušnje, ki sem jo dobil tekem 25-letnega poučevanja na višji šoli v Akronu, kjer pridem največ v dotiko z mladimi fanti.

Starši, tukaj boste zvedeli stvari, ki so neobhodno potrebne za vzgojo otrok. Zamogli boste povedati otrokom, kar do sedaj še niso slišali od staršev. Moj namen ni komu se vsiljevati, ampak, da bom na ta način koristil staršem in mladini.

**Članek št. 1
VZGOJA OTROK**

Očetova dolžnost se ne konča z rojstvom otroka, ampak tedaj se šele prične. Vestni in skrbni starši morajo skrbeti, da ima otrok vsega, kar potrebuje za telesni in dušni razvoj.

Prva doba učenja za vsakega otroka je pri materi. Materna šola. Do šestega leta je mati učiteljica, ki uči svojega otroka razločevati dobro od slabega in obratno. Vsak oče in mati skrbita, da se otrok nauči lepega vedenja, da se dostojno obnaša. Naučita ga spoznavati Boga in tudi male molitvice, ki so primerne za otroka te starosti.

Nadalje je treba otroka učiti lepega vedenja in spoštovanja do staršev, učiteljev in drugih odraslih ljudi. Poleg tega pa morajo starši predvsem učiti otroka — ubogat.

Delodajalec, pri katerem je oče zaposlen, zahteva od očeta, da delo izvrši, kakor mu je ukazano. Enako je tudi očetova in materna dolžnost, da otroka naučita ubogljivosti, dokler je še mlad, da bo znal ubogati tudi potem, ko bo odrasel, kar se mu bo ukazalo. Starši morajo biti dosledni in se ne smejo motiti in misliti, da je otrok mogoče še premlad in da mu ni treba vsega izvršiti, kar se mu zapove.

Nikdar se ne sme pregledati ali pozabiti, kar se je enkrat naročilo otroku. Paziti se mora, da tudi izvrši dano mu nalogo. Če so starši v tem pogledu popustljivi, če tega ne zahtevajo od otroka, kar so mu ukazali, da tudi izvrši, se bo otrok temu privadil in si bo vsakokrat mislil: "saj se bo pozabilo." Na ta način je otrok zmagal nad starši in njih ukazom.

Starši, ki ne zahtevajo od otrok, da ubogajo in tako pustijo prvič, drugič, tretjič itd., bodo kaj kmalu sprevledli, da jim bo otroka nemogoče obvladati.

Neubogljiv otrok mora biti kaznovan. Nikdar pa ne kaznuj otroka tako, da ga mogoče telesno poškoduješ, ampak pokaži, da ukaz staršev je zapoved in ta zapoved se mora izpolniti, če ne — sledi kazen.

Otrok brez učenja in brez strahu postane divjak. Posebna dolžnost staršev je, da v prvi vrsti nauče otroke ubogati doma, v šoli ter splošno izpolnjevati državne in cerkvene postavbe. Na ta način bo otrok, ko bo dorastel, postal dober državljani in dober član človeške družbe, očetu in materi pa v zadovoljstvo in ponos.

Kam pa v soboto?

I kam? Prav gotovo, da nikamor drugam kakor na veselico, katero priredi društvo sv. Marije Magdalene v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Saj pravijo, da bo tam tako lušno kar se da. Dg bo za one, ki radi plešejo kar sedem muzikontarjev na razpolago, ki so vsi fejš fantje in znajo take "zaplozati," da bo šlo kar vse na poskok, pa naj že bo mlado ali staro.

Za naša grla namočiti pa bodo raznovrstne božje kapljice pripravljene in za naše želodec pokrepčat pa tudi razne dobrote tega sveta. Pa tuč pravijo, da bomo lahko kakšno domaćo zapeli, saj se ve, da kjer smo slovenske korenine, da tam kmalu začne odmevat slovenska pesem. Zato pa upam, da se bomo vse članice udeležile ter s tem pokazale, da se zavedamo naših dolžnosti. Naše močičke pa tudi kar gotovo pripeljimo seboj, saj se tudi oni radi poveselijo.

Veselja bo za vse zadosti. Gotovo da pride na to našo veselico več naših sobratov in sester od bratskih društev in drugih Slovencev in Slovenk s katerimi se bomo prav po domače pogovorili.

Torej le vsi se podajmo v soboto 7. oktobra v Slovenski narodni dom ob 8. uri zvečer. Vstopnina bo samo 25c za goste, kar je pa nas članic pa tako vsaka dobi vstopnico. Le pojdemo, samim sebi bomo dali nekaj ur prijetnega užitka in veselja, obenem pa bomo pripomogli k dobri stvari, saj društvo sv. Marije Magdalene prireja to veselico v prid društvu nekega narobe, ker oče so samo na kratko pogledali izpod čela, rekli "halo" in zopet igrali naprej.

Članica.

Plesna zabava

Dobro poznani orkester mladih fantov "Sunny Ray," priredi v avditoriju Slovenskega narodnega doma ples in sicer v petek 6. oktobra zvečer.

Udeležencem se nudi lep zabaven večer v splošnem. Igrajo izborna karkoli si poželi mladina ali starejši. Preskrbljeno bo tudi za lačne in žejne, da ne bo nikake pritožbe od strani praznih želodcev, ki v takem slučaju radi povzročajo slabosti.

Želeti je, da priznamo delo naše tu rojene mladine in jim po svojih možnostih pomagamo do boljšega uspeha.

Vabimo vse prijatelje in znance ter ljubitelje godbe in vesele zabave. Kličemo vam: "Dobrodošli v petek večer!" Vstopnina je samo 25 centov.

Prijatelj mladih godbenikov.

—Hmeljska trgovina zastala. Inozemski trgovci, odnosno njihovi zastopniki so sicer še ostali pri nas, vendar ne kupujejo. Upati pa je, da se bo čas kmalu umiril in hmeljska trgovina, ki je letos toliko obetala, zopet oživila.

ISKRENA ZAHVALA

Ob priliki slavlja dvajsetletnice Slovenskega doma na Holmes Ave., se najlepše in iskreno zahvaljujemo vsem društvom in posameznikom, ki so sodelovali na popoldanskem in večernem programu slavnostne prireditve.

Iskrena hvala članom originalnega pevskega zbora Soče, godbi sv. Jožefa KSKJ, pevskemu zboru Ilirije, Mladinskemu pevskemu zboru Slovenskega doma, Susel Cadets št. 10 SZZ, Miss Marian Kapelj, Vlad. Malečkar, Frank Može, Miss Batty Lou Marolt, Miss Dorothy in Rose Kravos, Frank Jankovichu, Frank Opaskarju, Anton Vidmarju, John Prusniku, Jim Rotterju, Frank Svetku, Anton Grdinu, James Debevču, monsignoru Vitus Hribarju, John Pedirtzu, Joe Okornu in sodniku Frank Lauschetu.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo pevovodje Mr. Primož Kogoj, Mr. Martin Rakar, Mr. Louis Seme in dirigent Mr. Louis Opalek.

Iskrena hvala August F. Svetku za brezplačno posodo zvočnika, popoldne in zvečer.

Našo najlepšo zahvalo naj prejme ženski klub Slovenskega doma za vzorno postrežbo v kuhinji in pri banketu.

Iskrena hvala lokalnemu časopisu za veliko reklamo.

Dolžnost nas veže, da se najlepše zahvalimo vsem onim, ki so naše slavje posetili in s tem dokazali, da jim je ustanova pri srcu. Zvečer in popoldne jih bilo je nad 700 udeležencev.

Iskrena hvala vsem za vse, ki so pripomogli do lepe in zgodovinske slavnosti. Hvala našim trgovcem in obrtnikom za oglaševanje v spominski knjigi. Enako zahvalo naj prejmejo naše narodne organizacije in njih agilna in narodno zavedna društva.

Direktorij Slovenskega doma
Holmes Ave.

**„odpirajte slovenske trgovce!“
Če verjamele al' pa ne**

Ono soboto sva šla s prijateljcem Jimom k Turkovemu očetu pogledat, doli na Waterloo Rd., da nam bodo kaj povedali o svojih lovskih doživljajih iz stare domovine. Oče veliko vedo in kadar smo "v jagi," so drugi svetovni problemi niča.

Ko vstopiva, sva dobila očeta zaverovanega pri igri tam v kotu. Lepo po krščansko sva pozdravila, kakor se spodobi dveh žejnima pasažirjema. Veste, lepa beseda vedno lepo mesto najde. Pa je moralo biti tukajle nekaj narobe, ker oče so samo na kratko pogledali izpod čela, rekli "halo" in zopet igrali naprej.

"Pa nič" sem rekel Jimu, "bova pa ob svojem, če so oče zaposleni."

Pa sva malo posedela in na pretege molčala, ker ni bilo konpanije.

Naenkrat pa zaslišiva poleg sebe prijazni glas Turkovega očeta:

"O tri sto hudirjev, kaj sta vidva? O, pošajna, no, da vaju nisem poznal, ko sta vstopila! Jima sem pač poznal, za tebe pa nisem porajal (pokazal je name). Misil sem, da je prišel kak farmar z Jimom, ki je krompir pripeljal, ali pa grozdje prišel ponujat, ki imaš tako čuden klobuk. Lejte, lejte, čakajta no, bomo enega pili, ki se nismo že toliko časa videli. Pa da sem se tako pregledal."

In potem so Turkov oče prinesli takega, da naju je z Jimom kar privzdigoval kot bi bila na fedrih. Jaz sicer nisem rekel nič, ampak še danes mi ne gre v glavo, kako me je mogel Turkov ata spoznati za farmarja, ko sem se vendar čutil, da sem tako čeden, da je kar grdo. Bolj kislno sem se držal ves čas in kar k sebi nisem mogel. Zdaj imam pa že drug klobuk.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

Old Death se je obrnil k mlademu.

"Ali bi mi povedali, mladi mož, kaj sta govorila s scoutom? Zelo me zanima."

Živahno je pripovedoval Will: "Old Death je stopal naprej, jaz pa trdo za njim. V boju me je krogla oplazila na roki. Rana me je skelela, ker mi je nihče ni obvezal in rokav se je je prijel. Lezli smo po grmovju. Old Death je izpustil močno vejo pa je udarila po moji rami. Zelo me je zabolelo, kriknil sem in —"

"In scout se je obrnil pa vam rekel, da ste osel," mu je Old Death segel v besedo.

Zavzel ga je gledal Will.

"Odkod veste to?"

Stari scout pa je nadaljeval:

"In vi ste se izgovarjali, da ste ranjeni na roki, da se vam je rana vnela in da vas je veja prav na rani zadela. In scout vam je svetoval, da omečajte prilepjeni rokav v vodi, rano pa da si pridno hladite s sokom trpotca, ki bo vnetje zabranil."

Mladi Lange je strmel v scouta.

"Res je! Tako je pravil! Kako morete to vedeti? — Saj sva vendar sama stopala na čelu čete in nihče —"

"Se vprašate? Jaz sem tisti, ki vam je tako rekel."

Vas oče je prej pravil, da se mi ni treba bati primere z Old Deathom. In prav je povedal, kajti podoben sem tistemu staremu dedu kakor žena soprogi."

"Vi — vi — ste —? Vi ste Old Death?"

Will je planil na noge in razprostrl roke, da bi objel svojega rešitelja.

Pa oče ga je potegnil nazaj, ga posadil na stol in rekel:

"Stoj, fante! Če bo treba objeti tegale starega moža, ki ti je življenje rešil, je pač oče prvi, ki ima pravico in dolžnost, da položi rešitelju svojega edinega sina roke krog vratu."

Pa opustili bomo za topot obžemanje. Saj veš, kje smo in kako zelo pazijo na nas!"

Obrnil se je k Old Deathu.

"Ne zamerite, sir, da vas ne pozdravim in se vam ne zahvalim, kakor bi se spodobilo! Tehne razloge imam za to. Veste, previdni moramo biti, kajti tu di pri nas je ozračje polno nevarnosti."

Hvaležen sem vam iz srca, da ste mi rešili sina, to mi lahko verjamete. Pa prav radi tega vam ne smem nakopati sitnosti ali celo nevarnosti na glavo! Čul sem in vem, da ste pristaš abolicionistov. Borili ste se za nje, secesijonistom pa mnogo škodovali. Vaši drzni čini so znani. Za Scouta ste bili prideleni vojnemu oddelkom severnih držav in ste jih vodili sovražnikom za hrbet do potih, ki jih nihče drug ne pozna in koder bi si tudi nihče drug ne upal. Mi, kar nas je istega mišljenja, mi vas visoko čislamo in spoštujemo, secesijonisti pa se vas še dobro spominjajo in vas imenujejo vohuna še danes."

Zato mislim, da me razumete. Če pridete secesijonistom v roke, ste kratko in malo izgubljeni."

Malomarno je zamahnil Old Death z roko.

"Razumem vas, master Lange! O vaši hvaležnosti sem prepričan, zahvaljevati pa se mi ni treba. Za tiste strahove se ne brigam. Nisem sicer navdušen za vrv, pa tistih secesijonistov se prav nič ne bojim. Večkrat so mi že grozili, pa jim do danes še ni uspelo, da bi mi bili dali vrv okoli vratu. Ravno danes bi bil imel biti spet obešen in se na parnikov dimnik povrh. Pa kakor sami vidite, še ne visim."

Pripovedoval je najin doživljaj na parniku.

Lange je zamišljen poslušal.

"Vr! Človek je tisti kapitan! Toda zadeva utegne biti za nje-

ga zelo usodna!"

"Mislite?"

"Seveda! Ostal bo čez noč v mestu, tisti pretepaški secesijonisti pa tudi utegnejo priti. Saj je dejal kapitan, da jim bo prtljago izkrcal v La Grangi. Poiskali ga bodo in se maščevali."

In vama," je pridjal skrbne, "vama se utegne še slabše goditi!"

"Kaj še! Ne bojim se tiste pešice ljudi! Že v vse drugačnimi lopovi sem opravil!"

"Nikar se preveč ne zanesite, sir! Tista pretepaška družba bo našla močno oporo v našem mestu!"

"Pri vas —? Ali imate tod že tudi take pretepače?"

"Se zdi. Že nekaj dni sem je La Grange sumljivo nemirna. Tuji prihajajo od vseh strani, postopajo po vseh kotih in oglih in se skrivnostno obnašajo."

Opravka nimajo nobenega tod, samo lenobo pasejo. Tamle v sosednji sobi sedijo nocoj in kričijo, da bi človek oglušel. Zvedeli so, kdo ve kako, da smo Nemci, in so nas skušali izzivati. Pa se nismo dali motiti. S takimi ljudmi se ni spečati, pretep in po-boj jim je vsakdanja reč."

"Seveda je bolje, da se ne spečamo z njimi," je menil Old Death. "Pa če bi le ne dali miru, jim lahko pokažemo zobe!"

"Mi prav nič ni za gostilniški pretep. Bomo rajši prej ko slej odšli. Počitka sta potrebna! Razume se namreč samo po sebi, da sta nocoj moja gosta."

Le z večerjo ne vem, kako bo. Vdovec sem namreč, v gostilni se hraniva s sinom."

"O, saj sva že večerjala —"

"Bodeta že morala biti zadovoljna s samo streho. Sicer pa tudi streha ni več moja."

"Ne —? Kako to?"

"Prodaš sem hišo. Tla so tod prevroča. V državah je sicer vojna pri kraju, pa dežele je še vkljub temu nemirna. V Mehiki onstran meje pa se še vedno koljejo. In Texas leži med dvema mliniskima kamnoma. Povsod vre, kamor pridete, vsa sodrga se zbira tod, — skratka, ne ugaja mi več tukaj. Prodal sem, kakor rečeno, in šel bom k hčerki. Srečno je omožena v Mehiki in službo bom dobil pri njenem možu. Našel sem dobrega kupca, plačal je v gotovini, predvečerašnjim sem dobil denar in umaknil se bom, brž ko se mi ponudi prilika. V Mehiko pojdem."

"Ste od vraga, sir?"

"Zakaj?"

"Pravkar ste zabavljali črez Mehiko. Pa pravite, da pojdete v Mehiko —!"

"Ni druge pomoči, sir! Sicer pa v Mehiki niso povsod enake razmere. Hčerka živi onstran Chihuahue in tam je voj-ska že mimo. Juarez se pretepa s Francozi za glavno mesto, v severnih pokrajinah pa je mir. In tam živi moj zet. Lastnik srebrnega rudnika je in bogat človek. Dobro nama bo pri njem, meni in tudi sinu."

"No seveda, če je taka —!"

"Kaj pa! Pa še nekaj me vleče k hčerki. Zet namreč piše, da je pravkar prispel droben kraljič njegovih srebrnih rudnikov in da na vse grlo kriči po dedu. Kaj vraga naj še čakam tu v Texasu, he —? Dobro mesto do-bim pri rudniku in Will tudi. In povrh bom učil svojega vnučiča prve molitvice in pozneje abecedo in poštevanko —"

Razumeli bode, master, da moram odtod. Ded mora biti pri svojih vnukih, tam je na mestu. Torej v Mehiko pojdem in če imate morebiti isto pot in če se vam ljubi, pa potujmo skupaj!"

"Hm —! Ne zbijajte šal, sir! Utegne se pripetiti, da bi res izkoristil vašo ponudbo —"

Kadaj mislite odpotovati?"

(Dalje prihodnjič)

JOZE GRDINA:
PO ŠIROKEM SVETU

Rusija je pred vojno potrošila v Sveti deželi dosti denarja, da bi se kar mogoče uveljavila in zasidrala na svetih pa imenitnih krajih božjega odrešenja, toda pri vsem tem ni prišla do veljave, kakor si je želela in hotela. Lokavi Grk, ki je bil tam dosti preje kot Rus, je zavzemal odlična mesta, ki jih drži še danes; tako na primer na Kalvariji, potem na kraju Jezusovega rojstva in še v drugih krajih. Tu Rus ni mogel blizu, dasi sta si Grk kot Rus po veri eno, ker oba sta pravoslavna, ampak pri pravicah je pa Grk prvi ter kot tak Rusa ne mara; rad je imel le ruski dengi ter se je smehljaj ko je bogati ruski mužik odpiral svojo mošnjo ter prav drago plačeval grško uslugo in smel pač le gledati in plačevati.

Grk je vedel, da če ga Rus nadkrili ter se polasti znamenitih krajev, čez katere bo nekak varuh, potem je Grku odzvonilo in dohodki bodo šli, mesto njim, Rusom. Zato so se bali ruskega vpliva in gospodstva in tako ni bilo soglasja, ne naklonjenosti.

Toda Rusija se je hotela uveljaviti na vsak način. Ker ni šlo to na najbolj znamenitih krajih, so potem pričeli zidati svetišča, kjer je že pač naneslo, pa bilo kaj važno ali ne. Zidati lepe cerkve, postaviti kak stolp, so Rusi znali in to tudi delali. En tak primer bo baš ruski stolp na Oljski gori, ki naj tako priča o mogočnosti in slavi pravoslavne Rusije, ki je bila takorekoč zaščitnica pravoslavja in kot taka največja in najbogatejša izmed vseh držav pravoslavne vere.

Stremljenje pravoslavne Ru-

sije, da se na svetih krajih uveljavi in zasidra, se je pa temeljito izjalovilo; prišel je preobrat, ki je naenkrat postavil vso ogromno deželo naravnost na glavo. Namah so bile uničene vse sanje prodirajočega pravoslavja; nesrečna dežela je padla in krepilje brezvestnih tiranov, kar jih sploh pozna zgodovina, ter brezobzirno zatirala vse kar je bilo verskega, kristjanskega. V mogočem stolpu sem razmišljal o usodi in tragediji ruskega naroda, pri katerem sem živel štiri leta, in ta veliki slovanski narod, mesto da bi bil rešitelj in voditelj slovanstva, je pa v resnici pravo prokletstvo in temu je dosti krivo — pravoslavje.

Iz stolpa grem v rusko cerkev, ki je posvečena Jezusove-mu Vnebohodu. Baš tedaj so bile pri molitvi zbrane ruske redovnice, ki so na glas molile. Ustavim se blizu vrat ter jih opazujem; bile so skoro same stare ženske, črno oblečene, pokrite z bireti kakršne nosijo ruski pravoslavni duhovniki, so napravile name globok vtis, da sem pri tem skoro pozabil ogledati si cerkev, v kateri kajpada ni nič posebnega, ker pravi kraj Gospodovega vnebohoda je v mohamedanski mošeji. Tu je pač le svetišče, ki spominja na vnebohodo in rusko pobožnost in kajpada tudi nekdanjo mogočnost. Vsekako se pa človek ne more ubraniti vtisa, da se tudi tukaj vidi propadanje tolikaj mogočnega ruskega pravoslavja, ki tudi tukaj takovidno pojema, kar prav nazorno pričajo zgubančena lica ruskih redovnic, ki to menda večina vdove ruskih generalov in drugih visokih dostojanstveni-

kov, s katerimi so v boljševiski Rusiji dobesedno pomedli.

Ker nisem imel tam kaj gledati, sem kmalu opravil. Zgovorna Rusinja, ki mi je odprla vrata v stolp, mi je potem razkazala še nekatere stvari v sprejemni sobi samostana, ki je poleg cerkve. Tam sem videl slike ruskih carjev, katere imajo tukaj še zelo v čislju, kar je pač umevno, kajti ruski carji, dokler so bili, so za cerkev in samostane dosti dali ter se je moglo prav dobro shajati. Zdaj je pač le še spomin na carje in nekdanje lepe čase, ki se pa skoraj gotovo ne bodo več povrnili. Viri, ki so prihajali iz Rusije, so dobesedno usahnili in ni upanja, da se sploh kdaj obnovijo, in tako so Rusi tukaj na Oljski gori obsojeni na počasno umiranje.

Zahvalivši se Rusinji za prijaznost, se napotim nizdol po pobočju Oljske gore ter pridem mimo ruske cerkve sv. Magdalene. Ker sem si ogledal že vse drugo, si bom pa mimogrede še tole cerkev, sem dejal sam pri sebi ter krenil v cerkev pravega ruskega tipa, katero je zgradil car Aleksander III., oče zadnjega ruskega carja Nikolaja II., katerega so julija 1918 umorili boljševiki in poleg njega tudi njegovo družino.

K ostopim v cerkev me pozdravi mlada ruska redovnica, ki je bila pa povsem drugačna od onih v cerkvi Jezusovega Vnebohoda. Živahna pa zgovorna in naravnost uslužna mi razkazuje slike v cerkvi, od katerih me je posebno zanimala velika slika sv. Marije Magdalene, ki predločuje svetnico pred cesarjem Tiberijem. Ko nekaj časa gledam to sliko, pa vprašam redovnico: "Kaj pravzaprav slika pomenja? Kakor vidim je to sv. Magdalena, pred njo pa sedi rimski cesar, iz pokrajine na sliki pa je razvidno, da je to v Rimu." "Seveda. Ta

slika predstavlja sv. Magdaleno pred rimskim cesarjem Tiberijem," mi hiti razlagati redovnica. "Pred cesarjem Tiberijem? Pa je bila sv. Magdalena kdaj v Rimu? Jaz še nisem nikoli čital, da bi bila ona tam in to zlasti pred samim Tiberijem?" povprašujem nekako v dvomu. "Seveda v Rimu je bila in pred cesarjem Tiberijem je bila," mi hiti zatrjevati. "Mogoče, no prav mogoče. Oprostite ker dvomim. Toda ne morem drugače. Toda kaj pomeni jajce, ki ga sv. Magdalena drži v rokah?" "To pa pomenja tole: sv. Magdalena je Tiberiju dokazovala s tem neumrjočnost človeške duše in pa vstajenje človeka poslednji dan. Kakor je jajce navidez mrtva stvar, toda se iz njega izvali pišček, prav tako bo vstalo iz groba naše telo ter se zopet združilo z dušo," mi razlaga redovnica. "Vaša razlaga mi je prav všeč," pohvalim redovnico in že sem se mislil posloviti ter iti naprej, ko se pripeti nekaj česar sam nisem pričakoval.

Medtem ko sva midva gledala sliko sv. Magdalene ter o nji razpravljala prideta v cerkev dve dami ter nemoteno ogledujeta cerkev in končno jo kreneta naravnost v ikonostas, kamor je vstop ženskam enostavno prepovedan. Ker pa dami tega nista vedeli, se na to nista ozirali. Baš ko prva stopi skozi vrata v ikonostas, ter je druga ravno hotela vstopiti, ju zagleda redovnica, ki najprvo krične po rusko, da je vstop tja prepovedan, potem pa mahajoč z roko skoči proti ikonostasu. Dami sta kar obstali ter prestrašeni gledali redovnico, ki je kričala skočila proti njima. To je bil prizor, ki je bil vreden, da bi se ga vzelo na film. Dami, ki rusčine nista razumeli, sta poslušali pač z odprtimi ustmi ter se prvi trenutek niti ganili nista, potem sta prišli malce k sebi ter se prestrašeni umaknili in opravičili; bili sta dve švedinji in opravičilo je bilo temu primerno vzeto na znanje, potem sta jo pa takoj odkurili iz cerkve. Ne vem kakšen vtis sta odnesli; uverjen pa sem, da najbrže precej čudnega.

Ko sta dami odšli, pravi redovnica: "Vi pa, ako želite, lahko greste v ikonostas; moškimi je, kakor veste, dovoljeno." Meni ni bilo dosti na tem, da si ogledam ikonostas, ker za take stvari je pač več ali manj izgube dragocenega časa s katerim sem bil že itak bolj kratek, toda ker je bila z menoj prav prijazna se vseeno odzovem ter v njenem spremstvu stopim v prostor, ki je po predpisih pravoslavne Cerkve ženskam prepovedan; še malo sem po strani pogledal redovnico, ko je stopila v ikonostas in že mi je bilo na mislih, da bi jo vprašal, kako da imajo redovnice kot ženske to prednost, vendar pa sem se tega vprašanja vzdržal, ker ne bi bilo olikano, da kaj takega sprašujem; gotovo imajo redovnice posebne predprave, si mislim sam pri sebi, ter z zanimanjem gledam z lepimi slikami okrašeni prostor v katerem mi je pa slučajno bilo odmerjeno zelo malo časa.

Ko sva bila sredi ikonostasa se redovnica globoko priklone pa prekriža, kakor je to pravoslavni običaj; kakor ona se prekrižam tudi jaz in to seveda po svoje. To je pa takoj zapazila redovnica, ki me osupnjeno pogleda, potem pa vpraša: "Pa ne, da ste vi katoličan?" Na to vprašanje ji prav mirno odgovorim: "Da, katoličan sem." — "Katoličan! Vi ste katoličan? Od kdaj pa?" me vpraša skoro jezno. "O, to pa že dolgo," ji odvrnem, ne da bi se spuščal v podrobnosti ter ji razlagal kdo in odkod sem. Zdaj je pa prijaznost redovnice vidno ponehala in tudi ikonostas sva takoj zapustila brez, da bi si ga dalje ogle-

dovala ter se vrnila nazaj v cerkev, kjer se je razvila živahna, obenem pa prav zanimiva debata, ki je bila mestoma prav ostra.

Dalje prihodnjič

Nemci so uverjeni, da se Francija ne bo z vno mo bojevala

Washington, D. C. — Nemški voditelji in tudi nemški narod je prepričan, da se Francozi ne nameravajo resno bojevat na zapadni fronti. "To, pravijo, se že danes vidi, ker ni na tem bojišču nobene posebne živahnosti. Kar se tiče Anglije se Nemci zanašajo na svoje podmornice in napadalna letala, da se bodo lahko uspešno borili proti Angliji in še posebe, če bo Rusija stala na strani Nemčije."

Nemčija bo skušala tudi Angliji dokazati, da je nadaljna vojna brez pomena in bo zato z vso silo začela z podmornicami in letali preganjati angleško brodogradnjo, trgovsko in bojno, ter s tem prisiliti Anglijo k miru.

Na drugi strani pa trdijo diplomati, ki poznajo Angleže od vseh strani, da se bodo Nemci prevarili nad Angleži, če mislijo, da jih bodo prisilili na koleno. Angleže je težko pripraviti do tega, da se zganejo, toda kadar se pa zganejo, so pa zelo trmasti in ne odnehajo, dokler ne dosežejo svojega cilja.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

MALI OGLASI

Delo dobi dekle

za hišna opravila in pomoč v trgovini, nič pranja ali kuhanja. Vprašajte na 1428 E. 43 St. po 4. uri popoldne. (233)

Delo išče

priletna ženska za hišna opravila. Vprašajte na 1028 E. 63 St. (233)

GROZDJJE IN MOŠT

dobite od danes naprej. — Najnižje cene. — Oglasite se pri M. A. COHODAS 1065 E. 61st St. (232)

Dekle dobi delo

za hišna opravila; nič kuhanja. Vprašajte na 10621 Greenlawn Ave., telefon P Otomac 4356. (232)

Išče se delavca

za delo na farmi. Kdor je pripravljen sprejeti delo naj se zglašijo na 16317 Huntmere Ave. (Collinwood) in sicer od 11. do 1. ure popoldne. (232)

Opremljena soba

se da v najem poštenemu fantu. Vprašajte na 918 E. 76th St. (spodaj). (232)

Odda se

opremljeno spalno sobo v najem, s toploto in kopalnico ter še druge udugnosti. 15919 Whitcomb Rd., zgorej, v bližini St. Clair Ave. (233)

Napredaj

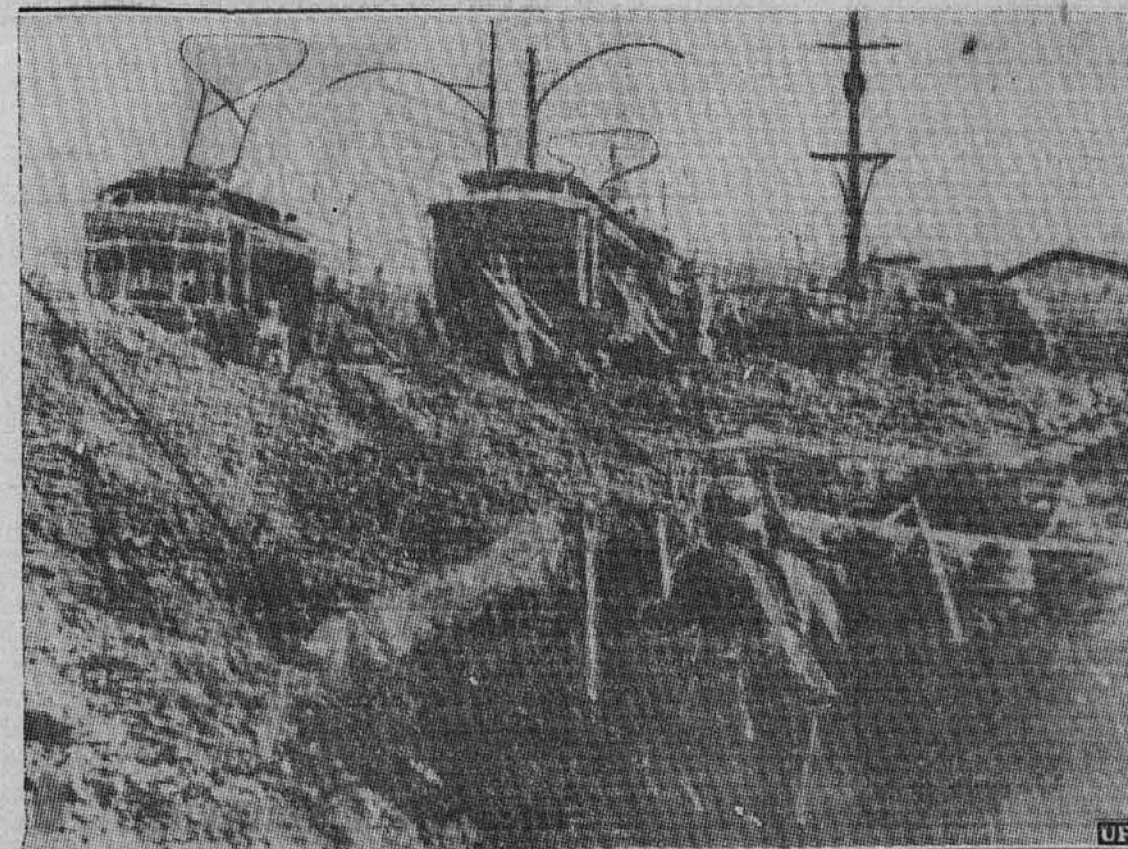
grocerijska in delikatesna trgovina, moderna oprema, slovenska okolica. Vprašajte za naslov v uradu tega lista. (234)

GROZDJJE IN MOŠT!

Imam kot vsako leto prav lepo grozdje. Prodajam ga na tone ali pa mošt na sode. Grozdje lahko vidite, če pridete na Davis Rd., Perry, O. Se priporočam, KRIST MANDEL 15704 Waterloo Rd. (235)

Hitler obiskuje ranjene vojake v zasilni bolnišnici na vlakcu. Nemčija še ni izdala liste svojih ranjenih in ubitih vojakov na poljski fronti.

Radio slika iz Berlina, ki kaže nemške vojake v predmestju Varšave. Zabarikadirali so se za ulično železnico, odkoder zamen nas kakujajo poljske utrube.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Lacheneur se ves stres, divji od obupa in groze. Dasi je bil v resnici popolnoma izmučen, pa je dobil nadčloveško moč za beg.

Torej so razpisali nagrado na njegovo glavo. Ta strašna misel je vzbudila v njegovih prsih ono ljutost, radi katere so divje zverji tako nevarne.

Zdelo se mu je, da sliši v vseh vaseh okoli sebe bobnanje in glas birčev, ki so ljudem naznanjali nagrado.

In četudi bi bil mrtev bi njegovo truplo bilo še vedno vredno bogastva.

Dasi bi spotoma umrl radi naporov in lakote in obležal ob kakem grmu pri potu, pa bi bilo njegovo mrtvo truplo še vedno vredno 20,000 frankov.

Mož, ki bi našel to truplo, bi ga niti spodobno pokopal ne bi. Naložil bi truplo na voz in je odpeljal v Montaignac, kjer bi stopil pred oblasti in rekel: "Tu je truplo Lacheneurja — dajte mi nagrado!"

Kako dolgo in po kakšnih potih je bežal, sam ni mogel povedati.

Več ur pozneje, ko je prekoradil šume pri Charves, je zagledal dva moška, ki sta pri pogledu na njegovo planilo kvišku in pobegnili. S strašnim glasom zakliče za njima:

"Ej, možaka! Ali hoče vsak izmed vaju 10,000 cekinov? Jaz sem Lacheneur!"

Moža sta obstala, ko sta spoznala njegov glas in Lacheneur je dognal, da sta njegova privržena. Bila sta dva bogata kmeta in Lacheneur je imel veliko težavo, da ju je pridobil za svoje gibanje.

S seboj sta imela hlebec kruha in nekaj žganja. Drage volje sta to prepustila Lacheneurju.

Vsedla sta se v travo poleg njega, in dočim je on jedel, sta mu pripovedovala o zadnjih dogodkih. Njuno zvezo z uporniki so odkrili; njune hiše so polne vojakov, ki ju iščejo, toda upala sta priti v Italijo s pomočjo nekega vodnika, ki ju čaka na dogovorjenem mestu.

Lacheneur jima ponudi desnico.

"Torej sem rešen," reče. — "Slaboten in ranjen kot sem, bi poginil, ako ostanem sam."

Toda oba kmeta mu ne sežeta v ponujeno roko.

"Zapustiti vas morava," reče mlajši kmet žalostno, "kajti vi ste vzrok naše nesreče. Izdali ste nas, gospod Lacheneur."

Ni se drznil ugovarjati.

"Neumnost," reče drugi kmet in pri tem pomembno pogleda svojega tovariša. "Naj gre vseeno z nama."

Tako so korakali naprej, in istega večera, potem ko so hodili po gozdovih celih devet ur, so prekoračili mejo.

Spotoma sta ga oba neprestano vpraševala, in Lacheneur, izmučen na smrt, je končno priznal nesmiselnost svojega podjetja. Priznal je, daje govoril, da se nahajajo Marija Louisa in mladi kralj skrita v Montaignacu, da je on raztrosil te novice po okolici, dasi niso bile resnične. Priznal je, da je dal znamenje za revolto, dasi ni imel nobenega upanja na uspeh. Skratka, priznal je, da v resnici ni bilo drugega resnično kot njegovo sovraštvo do Sairmeuse družine.

Oba kmeta, ki sta korakala z njim sta ga mislila že parkrat vredi v prepad, ki se je vil ob cesti.

"Torej, da zadosti svoji last-

ni mržnji," sta mislila, divje jezna, "da nas je pognal v borbo in v smrt, da nas je uničil in prisilil v pregnanstvo. Bomo že videli!"

Ko so begunci prekoračili mejo so se podali v najbližjo hišo.

Bila je to samotna gostilna. Gostilničar se je pisal Balstain.

Dasi je bila ura že pozna, pa so vseeno potrkali na vrata. Odprli so jim in naročili so večerjo.

Toda Lacheneur, slaboten radi izgube krvi in izmučen od dolge hoje, je izjavil, da ne more večerjati.

Vrgel se je na postelj v sosednji sobi in je kmalu zaspal.

Bilo je prvič, odkar sta se srečala z Lacheneurjem, da sta imela kmeta priliko govoriti med seboj.

Oba sta bila enakih misli. Prepričana sta bila, da če Lacheneurja izročita oblastem, da lahko pričakujeta odpuščanja.

Niti eden niti drugi ne bi vzel denarja kot nagrado; izmenjati sta hotela le svoje življenje in svobodo za življenje in svobodo Lacheneurja, in to se obema ni zdel noben greh.

"Ali nas ni tudi on osleparil?" sta se vpraševala.

Končno sta sklenila, da kakor hitro končata z večerjo, da gresta k laškim stražnikom v vasi in izdasta vse.

Toda računala sta brez gostilničarja.

Govorila sta dovolj dolgo, da ju je slišal Balstain, ki je tekom dneva slišal o ogromni nagradi, razpisani na glavo Lacheneurja.

Ko je zaslišal ime gosta, ki je tako mirno spal pod njegovo streho, se ga je prijala strast po zlatu. Nekaj je pošepetal svoji ženi, nakar je skočil pri oknu iz hiše in hitel, da pokliče orožnike.

Odsoten je bil že pol ure, ko sta kmeta zapustila hišo, kajti piti sta morala prej obilno, da sta dobila dovolj poguma za izdajniško delo.

Zaprta sta s tako silo vrata, ko sta odhajala, da se je Lacheneur radi ropota zbudil.

Takoj plane kvišku in pogleda v sosednjo sobo.

V sobi je bila samo žena gostilničarja.

"Kje sta moja prijatelja?" vzklikne ves v skrbeh. "Kje je vaš soprog?"

Ženski se je zasmilil, iskala je vsakovrstne izgovore, potem se mu vrgla pred kolena in rekla:

"Bežite, gospod, rešite se — izdani ste!"

Lacheneur plane v sosednjo sobo iskajoč orožja, s katerim bi se branil in pozneje lahko pobegnil.

Mislil je, da ga bosta kmeta pač zapustila, toda da bi ga izdala — to mu ni prišlo v glavo.

"Kdo me je prodal?" vpraša s strašnim glasom.

"Vaša prijatelja — onadva, ki sta večerjala v tej sobi."

"Nemogoče, gospa, nemogoče!"

"Toda," prosi gostilničarjeva žena, ki je še vedno klečala pred njim, "pravkar sta odšla v vas, kjer povesta orožnikom vse. Slišala sem ju, ko sta govorila, da si bosta s svojim življenjem kupila svoje. Šla sta torej k orožnikom. Ali ni to dovolj in naj še priznam sramoto, da je odšel tudi moj mož, da vas izda oblastem?"

Lacheneur je sedaj razumel vse. Ta skrajna nesreča, po vsem trpljenju, ki ga je že prenesel, ga je popolnoma uničila.

Težke solze se vlijejo iz oči, in ko pada na stol, mrmra:

"Naj le pridejo, pripravljen sem! Ne, ne premaknem se iz tega mesta. Moje sirotno življenje ni vredno nadaljne borbe."

Toda izdajalecva žena vstane, prime nesrečnika za obleko, ga stres in ga vleče proti vratom — da, nesla bi ga, če bi imela dovolj moči.

"Tu ne smete ostati," reče s poudarkom. "Bežite, rešite se! V naših prostorih vas ne smejo prijeti, ker naša hiša postane nesrečna."

Ves začuden nad tako trdovratnostjo in siljen od zavesti samo-ohranitve, ki je tako mogočna v srih človeka, stopi Lacheneur proti pragu.

Noč je bila zelo temna in hladna megla jo je delala še bolj žalostno.

"Čujte, gospa," reče begunec prijazno, "kako naj najdem v tem vremenu pot skozi hribe, katerih ne poznam, kjer ni potov?"

Gostilničarjeva žena zdajci prime Lacheneurja in ga potisne ven, neprestano ponavljajoč:

"Korakajte naravnost naprej, vedno proti vetru. Bog vas bo čuval. Zbogom!"

Ves mrzličen in zmešan je Lacheneur blodil dolge ure okoli. Toda kmalu je zgubil pot in hodil po hribih, ves premražen, padal je preko skal in čutil v sebi smrtno utrujenost. Zakaj se ni vrgel preko pečine v prepad je bilo težko raztolmačiti.

Mož sploh ni vedel, kje je, in sonce je bilo že visoko, ko je kočno zagledal nekega človeka, pri katerem je hotel vprašati za pot.

Bil je mlad pastirček, katerega je srečal in ki je v hribih iskal najbrž kako zgrešeno kočo. Fant se je ševeda ustrašil mršavega obraza Lacheneurja, ki je izgledal kot divjak in ni hotel bližje k tuju.

Šele ko mu Lacheneur ponudi belič se drzne fant stopiti bližje.

"Nahajate se na vrhuncu gore, gospod," reče, "in sicer ravno na meji. Tu je Francija, tam je Italija."

"In kako je ime najbližji vasi?"

"Na laški strani je Cochevas, na francoski strani pa vas Pavin."

Torej po vsem nočnem beganju in blodnji ni Lacheneur prišel niti eno miljo od gostilne, kjer je hotel prenočiti.

Ves v grozi nad tem razkritjem Lacheneur za trenutek ni vedel, kam bi korakal.

Toda kaj zato? Zakaj bi se v smrt obsojeni obotavljal? Ali ne vodijo vsa pota v prepad?

Spomnil se je na orožnike, pred katerimi ga je svarila žena gostilničarja, torej začne počasi in z veliko težavo stopati navzdol po poti, ki je vodila na francosko stran.

Bil je že v bližini vasi Pavin, ko zagleda pred neko osamelico kočo lepo kmečko žensko, ki je predla zabuj.

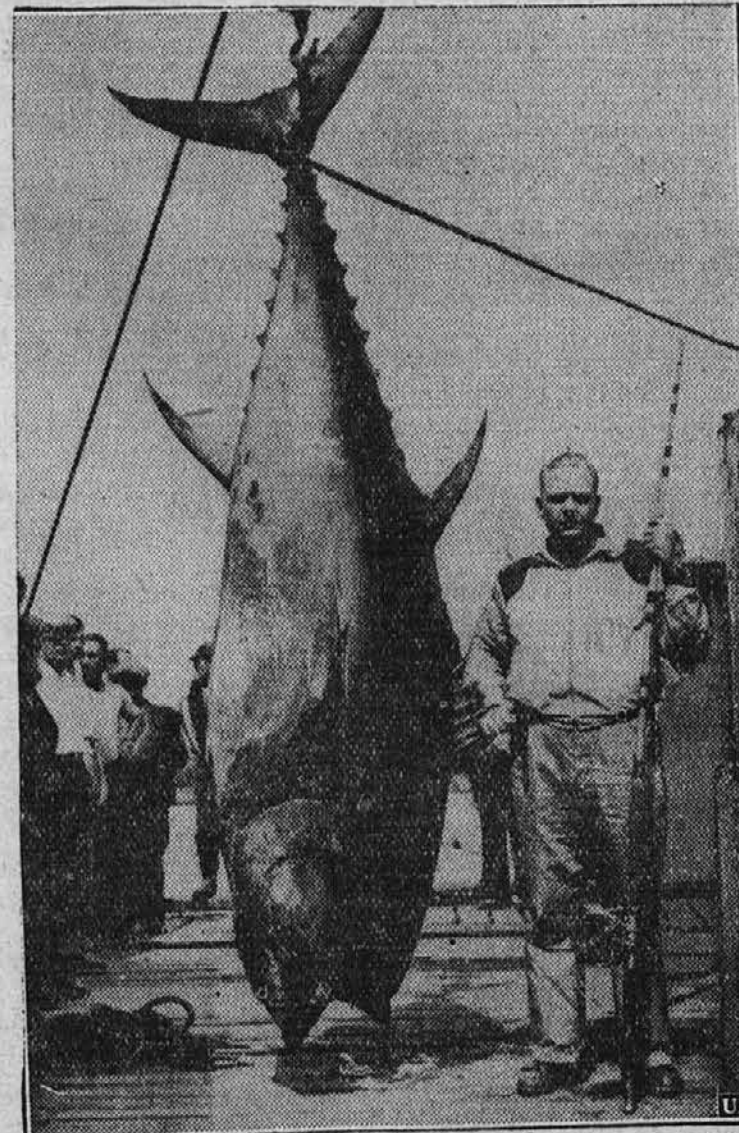
S težavo se privleče do nje in s slabotnim glasom prosi za gostoljubnost.

Ko zagleda moža, katerega lice je bilo pošastno blede, katerega obleka je bila vsa raztrgana, je ženska vstala, očitno bolj začudena kot vznemirjena.

Pogleda ga bolj pozorno, in ko se prepriča o njegovi približni starosti, o njegovi postavi, dožene, da je popolnoma podoben Lacheneurju, o katerem se je toliko govorilo zadnje čase.

"Vi ste oni zarotnik, katerega lovijo tod okoli in za katerega so razpisali 20,000 fran-

kov nagrade?" Lacheneur se stres. "Da, jaz sem Lacheneur," odvrne, ko se je za trenotek pomišljal. "Jaz sem Lacheneur. Izdajte me, ako želite, toda za božjo voljo, prosim vas za kos kruha in dovolite, da se nekoliko odpočijem." (Dalje prihodnjič)

Frank Johnson je vjel pri novi Skotiji tuno, ki je 10 čevljev in 2 palca dolga in si lasti radi tega svetovni rekord.

Direktorij Slovenskega delavskega doma
15335 Waterloo Rd., Cleeland, O.

RAZPISUJE KONCESIJO PRODAJE SENDVIČEV V BAR ROOMU S. D. DOMA

Koncesijo lahko dobi slovenska žena ali dekle, ki je pripravljena ta del trgovine voditi na svojo roko. Katero to veseli, naj pošlje pismeno prošnjo na tajnika SDD do 7. oktobra, do osmih zvečer.

DIREKTORIJS SDD.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00
in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furnice in boilerje. NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH. Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLENVILLE 6218
Vprašajte za našega zastopnika—Stefan Robash

Bivši angleški kralj, vojvoda Windsor in njegova žena, ki sta se vrnila na Angleško, kjer je vojvoda ponudil svojo službo domovini.

Poljski poveljnik smodnišnice v Westerplatte, ki jo je branil s pešico svojih vojakov celih šest dni pred Nemci. Na sliki ga vidite, kako je potrt, ker se je moral udati.

Ameriški general John J. Pershing, ki je poveljeval ameriškim četam v svetovni vojni, je dobil lep šopek cvetlic za svoj 79. rojstni dan.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priidite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dveh osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢